

תשורה

משמחת הנישואין של
הרה"ת מנחם מענדל ומרת נחמה שיחיו
אליטוב

ט' תמוז
ה'תש"ע - 5770

ב"ה

פתח דבר

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, וזיכנו בנישואינו בשעה טובה ומוצלחת, ביום שני ט' בתמוז תש"ע, ועל פי יסוד מנהג כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מתכבדים אנו להגיש קובץ זה, "תשורה" לאורחים שבאו מרחוק ומקרוב לשמוח בשמחתנו. תשורה זו כוללת:

(א) אגרות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לווארט וחתונת הורי החתן יחיו, וכן לרגל לידת החתן שי' והאופשערניש שלו.

(ב) מכתבי כ"ק אדמו"ר לסב החתן, הרה"ג הרה"ח הר"ר שמעון גד שיחיו אליטוב, רב אזורי מטה בנימין, וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל.

(ג) מכתבי כ"ק אדמו"ר לאב החתן שיחיו.

(ד) תשובות כ"ק אדמו"ר בהתוועדויות על שאלותיו של אב החתן שיחיו.

(ה) מענות מכ"ק אדמו"ר בכתי"ק על שאלותיו של אב החתן שיחיו.

רוב החומר המתפרסם בקובץ זה הוא בפרסום ראשון.

הא-ל הטוב הוא יתברך יברך את כל הבאים להשתתף בשמחתנו, יחד עם בני משפחותיהם בתוך כלל בני"י, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית, שנזכה ללכת מנישואין אלו לשמחת הנישואין שבין הקב"ה וכנס"י, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש ונשיא דורנו בראשינו, ונזכה לשמחת עולם על ראשם בגאולה האמיתית והשלימה אמון כן יהי רצון.

בברכה רבה לכאו"א מכם בתכ"י ומשיח נאו

מנחם מענדל ונחמה אליטוב

ט' תמוז ה'תש"ע,

ששים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

כפר חב"ד אה"ק

א.

מכתב כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לווארט של הורי החתן שיחיו

אליטוב - ירותייו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

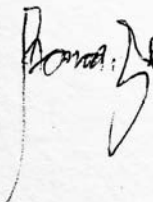
בי"ה, כ"ה ניסן תשמ"ז
ברוקלין, נ.י.

האברך הרו"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' שאול משה שי

שלום וברכה

במענה על ההודעה ע"ד עשיית ה"ווארט" עם
בי"ג תי' בשעה טובה ומוצלחת,

הנה יהייר מהשי"ת שיהי' בשעה טובה ומוצלחת
ולבנין בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החשידות.

בברכת מזל טוב

הפ"נ שבמכי יקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח
אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

מכתב כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחתונת הורי החתן שיחיו

אליטוב - ירושת"ו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

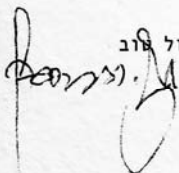
בי"ה, כטי' ניסן תשמ"ז
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' שאול משה שי'
וב"ג תי'

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
בשעה טובה ומוצלחת,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

מכתב כ"ק אדמו"ר לרגל לידת החתן שיחי.

אליטוב - ב.א.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

בי"ה, טי סיון תשמ"ח
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצי"צ
מוה' שאול משה שי

שלום וברכהו

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יהיו מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

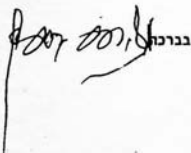
מכתב מהרבי לרגל האפשרעניש של החתן שיחיו.

אליטוב - ב.א.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSONLubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250הרה"ח אייזיק נר"ב עוסק בצי"צ
מוה' שאול מקה ע"ימנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.בי"ה, ט"ז אייר תשס"א
ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות יום הולדת השלישי של בנם מנחם מענדל ש"י,
הנה מועתק לקמן חלק ממכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקלעה"ה נבג"מ זי"ע
בנוגע למנהגי ישראל בזה. ויה"ר מהשי"ת שיגדלו ביחד עם זוג' ח"י לתורה
ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

ברוכים

ודייל כ"ק מו"ח אדמו"ר.

.....ובדבר גזירת השערות - אפשרעניש - הוא דבר גדול במנהג ישראל
ועיקרו הוא בהחיינו דהשאר פיאוח הראש, ומיום הגזירה והנחת הפיאוח של
הראש, נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת טי"ק וברכות השחר וברכת
המזון וקיש שעל המטה. והשי"ת יהי' בעזרם שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים
טובים מתוך פרנסה בהרחבה ובמנוחה הדעת בגשמיות וברוחניות.

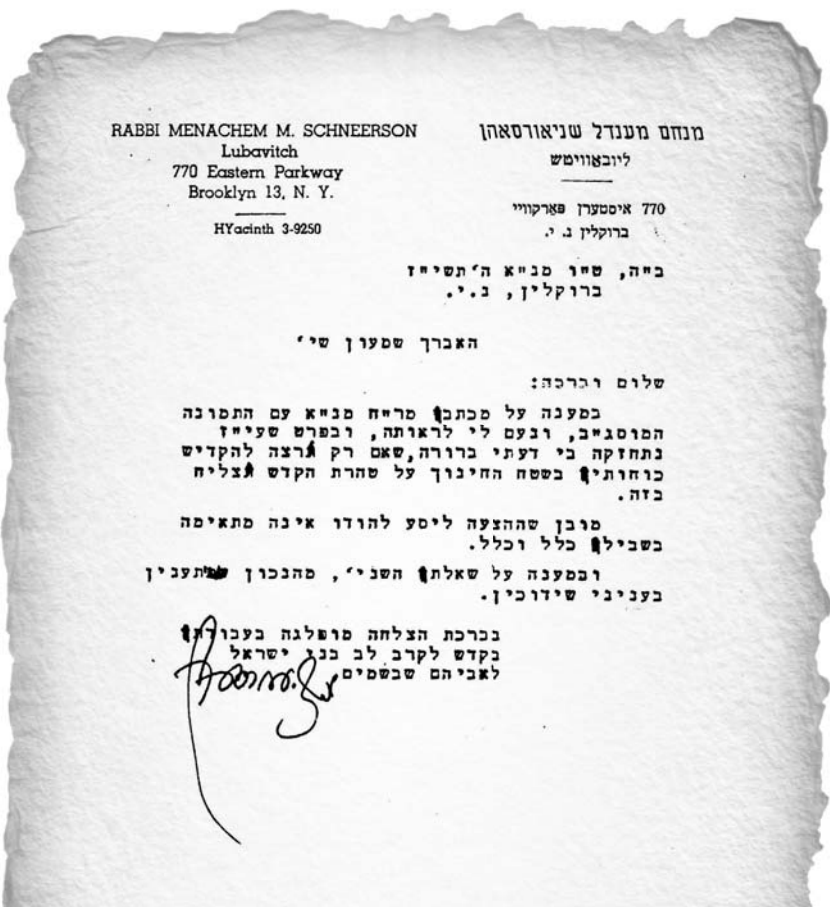
ב.

מכתבים מהרבי לסב החתן הרה"ג הרה"ח הר"ר שמעון גד שיחי' אליטוב.

(א) מכתב נדיר מהרבי לסב החתן

עוד בהיותו בחור צעיר קודם החתונה, ייעד הרבי לסב החתן, להתעסק במלאכת החינוך, וכששלח הסבא את תמונתו לרבי, כתב לו הרבי: "נעם לי לראותה, ובפרט שעי"ז (שראה הרבי את התמונה) נתחזקה בי דעתי ברורה, שאם רק ירצה להקדיש כחותיו בשטח החינוך על טהרת הקדש יצליח בזה".

ענין נוסף הראוי להדגשה: המכתב נכתב ע"י המזכיר כשהיחס לסבא הוא בלשון נוכח בגוף ראשון ("במענה על מכתבך..", "כחותיך..", "תרצה", "שתתעניין"), והרבי תיקן בכתב ידו הק' כל מקומות אלו, לגוף שלישי ("מכתבו..", "כחותיו..", "ירצה..", "שיתעניין.. וכו').

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין נ. י.

בייה, סיו מניא ה'תשי"ז
ברוקלין, נ. י.

האברך שמעון שי'

שלום וברכה:

כמענה על מכתבך מריח מניא עם התמונה המוסגיב, ובעם לי לראותה, ובפרט שעי"ז נתחזקה בי דעתי ברורה, שאם רק תרצה להקדיש כחותיך בשטח החינוך על טהרת הקדש יצליח בזה.

מרבן שהעצה ליסע להודו אינה מתאימה בשבילך כלל וכלל.

ובמענה על שאלתך השני', מהנכון שיתעניין בעניני שידוכין.

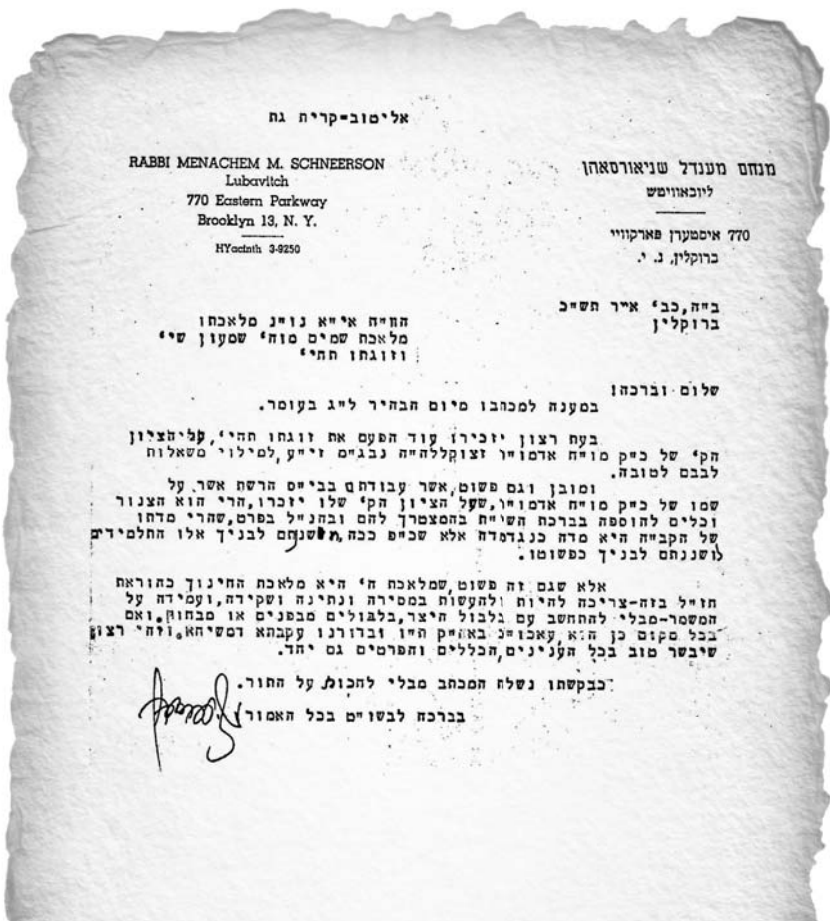
בכרכת הצלחה מופלגה בעבורך
בקדש לקרב לב בני ישראל
לאביהם שבשמים

Handwritten signature in dark ink.

ב) ושנתם לבנין כפשוטו

לאחר שחלפו כשנתיים מחתונת זקניו של החתן, ועדיין לא היו להם ילדים, כתבו מכתב לרבי ביום ל"ג בעומר (המסוגל לברכות לזרעא חי' וקימא) בבקשת ברכה. במענה למכתבם מברכם הרבי "אשר עבודתם בבית ספר הרשת (במקור היה כתוב עבודתו, והרבי תיקן בכי"ק עבודתם - כיון שגם סבתו של החתן הייתה מורה בבית ספר של הרשת), אשר על שמו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר על הציון הקדוש שלו יזכרו, הרי הוא הצינור וכלים להוספה בברכת השי"ת בהמצטרך להם ובהנ"ל (הכוונה בבקשת ברכה לילדים) בפרט.. מושנתם לבנין אלו התלמידים לושנתם לבנין כפשוטו".

הכוונה בתשובה זו היא, שע"י לימוד עם תלמידים הנקראים בנים, יזכו לברכת ה' לבנים כפשוטם.

ג) עצה להתגברות על כעס

בשולי מכתב לסב החתן בקשר להודעתו על לידת בתו הבכורה, הוסיף הרבי עצות כיצד להתגבר על מדת הכעס, וכן כיצד להוסיף באהבת ישראל.

אליסוב' מושב ברוש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYocladh 39250

זנתם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
ד' איסערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ח, ו' אד"ר חשב"ב
ברוקלין

הח"ק אי"א נו"נ וכו'
מות, שקעון גר' שי'

שלום וברכה

במענה על הודעתו אשר נולדה להם
בת למול טוב ונקרא שמה בישראל נחמה מרים שחלי"ט א.

הנה ית"ר מהשי"ח שיגדלה ביהר עם זוג'
תי' לפורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר
פנהגנו הוא לאמר גם בלידה בת לחופה ולמעשים
טובים, ע"ס סוד ל (ברכות יז' א) נשים במאי זכין
באקרוי' כו' באחנזי' כו' ונסרין כו'.

בברכה מול טוב

בעת רצון יוכירו כל אלה שכפושם על הציון.

לכתבו ע"ד מרח הכעס - וראה אגה"ח פ"ב ואגה"ק ס"ד
- ומתעצות בזה לתחלים בחוקף הדרוש שלכשיכעס יחאפק
מלדבר לכה"מ איזה דקוח, ורואים במוחש שעי"ז סג הכעס.

לכתבו ע"ד אהבת ישראל כו' - יהי' בקי (עכ"פ בחוכן)
המאמר בסה"צ להצ"צ מצות אהבת ישראל. ויתחזר ע"ז מסנן
לזמן אליבי' דנפשי'.

ג.

מכתבים מהרבי לאב החתן שיחי'.

(א) אהבה ויראה

בשולי מכתב כללי פרטי לימי חנוכה תשמ"ב, הממוען לאב החתן, שהיה באותה העת בחור צעיר בישיבה בכפר חב"ד, הוסיף הרבי בכתי"ק לפני החתימה "ולת"ת באהוי"ר". – ברכה ל"תלמוד תורה באהבה ויראה". הוספה נדירה לבחור צעיר!

ב) מענה בתניא

בשולי מכתב כללי פרטי מימי חנוכה ה'תשמ"ח, הוסיף הרבי מענה על שאלת אב החתן בתניא פרק א'. המענה נדפס לאחמ"כ בלקוטי שיחות חל"ה עמ' 239.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחזם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

בי"ה, ימי חנוכה ה'תשנ"ח
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"י נוי"ב עוסק בצ"צ וכו'
מוהי שאול משה שי

שלום וברכה

מאשר הנני קבלת הפכ' וכו'
ודבר בעתו -

בימי חנוכה - דענינס מוסיף והולך ואור,
ובמיחד אשר השנה שנת "הקהל" ושנת תשמ"ח,
רמז, אבל גלוי - לשמחה גלוי' של עצמו (תשמח)
ולשמח את האנשים הנשים והטף שיכול להגיע אליהם
(תשמח)

ולהמסיר זה בכל ימות השנה.

הפי"נ שמכ' יקראו בעת רצון על הציון הקי'.

בבוכה לחנוכה מ"ר
ושמח

נ.ב. איסור אכילת עץ הדעת לא הייתה אלא לג'
שעות - כמבואר במרז"ל.

*על דבר השאלה בתניא ספ"א-בנוגע למה שנאמר גבי קליפת נוגה
שהוא מעץ הדעת טוב ורע, ולא כיון שה' אסר על אדם הראשון
לאכול מן העץ, הרי הוא משלוש קליפות הטמאות?

ד.

תשובות מהרבי בהתוועדויות לשאלות של אב החתן שיחי'.

בשנים ה'תשד"מ – ה'תשמ"ח זכה אב החתן פעמים רבות להתייחסות מהרבי על שאלותיו השונות שכתב בקובצי החידושי תורה שי"ל באותם שנים.

הסדר בד"כ היה, שכשהי' ידוע מראש שהרבי יתוועד באותה השבת, הי' הרבי מוסר פתק בערב שבת באמצעות המזכיר ר' בנימין שיחי' קליין, עבור הרה"ח ר' יוסף שיחי' וואלדמאן, ובו ציין את הד"ה של הרש"י עליו יתעכב בהתוועדות. לעיתים הי' הרב וואלדמאן עומד ליד חדרו הקדוש של הרבי, עם הקבצים השבועיים שהיו מופיעים בקביעות ע"י ישיבות אהלי תורה ומוריסטאון, (או עם הקובץ של ישיבת תות"ל המרכזית 770 שהי' יוצא לאור לעיתים רחוקות יותר), והרבי היה אומר לו על איזה רש"י ידבר.

אירע פעם שאב החתן עמד ליד הרב וואלדמאן באותה עת, ושמע שהרבי אמר לרב וואלדמאן שידבר על רש"י מסויים, ובאם יישאר זמן ידבר גם על רש"י שני, (בצינו אודות איזה רש"י), ובאם יישאר עוד זמן ידבר גם על רש"י שלישי. למעשה הרבי דיבר רק על הרש"י הראשון שאמר.

באותם שנים הי' הסדר שהרבי הי' מבאר בכל שבת ענין מדברי רש"י על הפרשה וכן מהרמב"ם היומי, מדברי אביו נ"ע על הפרשה, ובשבתות הקיץ גם על הפרק שנלמד באותה השבת בפרקי אבות. אבי החתן הי' נוהג לכתוב מפעם לפעם בקובץ הערות וביאורים של ישיבת אהלי תורה, הערות על דברי רש"י או על הפרק מפרקי אבות הנלמד באותה השבת. כן לעיתים כתב הערות על דברי הרבי שנאמרו בהתוועדות השבת הקודמת.

לפלא היה, שפעמים רבות בעת ההתוועדות הרבי היה מתייחס דווקא לרש"י אודותיו כתב אבי החתן, תוך כדי שהוא מביא את שאלותיו ודן בהם, וכן היו כמה פעמים שדיבר על הערותיו האחרות של אב החתן. חלק מהדברים האלו אף הוגהו על ידי הרבי ונדפסו בסדרת הלוקטי שיחות. מכיוון שרבו ההתייחסויות נביא להלן רק שתי דוגמאות, ועוד חזון למועד בעזה"ת לערוך ולקבץ יחדיו את כל התייחסויות הרבי להערותיו.

א) הערה ופשרה

בערב שבת קודש פרשת אחרי התשמ"ו, הרבי הוציא פתק בכתי"ק על איזה רש"י ידבר, ובו מצוין להערה שכתב אבי החתן על רש"י בפרשת אחרי בקובץ של ישיבת אהלי תורה עמוד ט"ו, וזלה"ק:

בל"ג (בלי נדר) הערה ראשונה שבגליון אה"ת (אהלי תורה) ע' ט"ו (עמוד ט"ו).

באותה שבת למעשה הרבי דיבר על 3 רש"יס, ביניהם על הרש"י שאבי החתן כתב עליו. בתחילת השיחה על הרש"י אמר הרבי "בנוגע לפירוש רשי - הרי בהתאם לסדר שהונהג לאחרונה שיציעו מבין הקהל פירושי רשי הדורשים ביאור והסבר ויפרסמום בהקובצים, יש

להתעב על ענינים שעוררו אודותם".

באותה ההתוועדות זכה אבי החתן להתייחסות נוספת להערה אחרת שכתב, כשבמהלך אחת השיחות ענה הרבי על השאלות שנכתבו בהערה על ההתוועדות הקודמת.

להלן יובא צילום של ההערה מקובץ אהלי תורה על פרש"י, ומענה הרבי בהתוועדות על השאלות.

משיחת פרשת אחרי תשמ"ו

"על הפסוק 'ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם והכרתי אותה מקרב עמה' - מעתיק רש"י את התיבות 'ונתתי פני', ומפרש: 'פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו'.

וצריך להבין:

(א) הפירוש ד'פני' בכל מקום הוא - 'פנים', וא"כ, מדוע משנה רש"י מפשטות הכתוב ומפרש 'פני' מלשון 'פנאי'?

(ב) מהו החומר המיוחד באיסור דאכילת דם יותר משאר איסורי כרת שבתורה, עד כדי כך, ש'פונה אני מכל עסקי ועוסק בו'?

(ג) שאלה נוספת שלא העירו אודותה - מכיון שרש"י מפרש רק תיבת 'פני' (שפירושה כאן - לא 'פנים', כי אם

- ימים אחרונים דחפ"פ ה'תשמ"ו - 10

פ ש ו ט ר ש ל מ ק ר א

ה. בפרשתנו (יד, ע"פ): "ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר לאכל כל דם ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם והכרתי אותה מקרב עמה", נעמד רש"י על המלים "ונתתי פני" ומפרש: "פנאי שלי פונה אני מכל עסקי ועוסק בו", והנה כמטוס ענין זה של ונתתי פני הוא ענין המור ביותר ואפי' יותר משאר איסורי כרת, וכמ"ל בפסוק שלפניו (ט') "ונכרת האיש", משא"כ כאן לא רק שהוא כרת סתם, אלא בכבוד הכ"ה בכבודו ובעצמו פונה מכל עסקיו ומתעסק להעניש אותו, וע"ל בזה:

(א) מה החומר המיוחד באיסור אכילת דם (יותר משאר איסורי כרת) שע"ל נאמר לשון חריף כזה "ונתתי פני", ובפרט שהבן ה' כבר למד בפרשת בא (יב, טו.) - וזה ענין שהזמן גרמא - בנוגע לאיסור אכילת הדם שגמרא "אנכרתה הפשט התיא" ושם לא נזכר כהלשון החמור כאן ונתתי פני?

וע"ל קשה מ"ש לקמן בפ' אמור (כג, כט-ל) בנוגע לא' שלא מתענה ביום הכיפורים, וע"ל א' שעושה מלאכה ביום"כ שתייב כרת, ומה א"כ החומר המיוחד באכילת דם יותר מאיסור אכילת ועבודה ביהו"כ?

ואם ת"ל שזה בנה אב לשאר המקומות שכתוב בהם חיוב כרת שזה באופן כזה של "ונתתי פני" - א"כ: (א) ה"ל צריך להזכיר זאת בכרת הראשון המוזכר בתורה, (ב) ועיקר, בפרשה שלפניו פרשת קדושים (כג), שוב חוזר ע"ל בנוגע למעבר בנו למולך וינאני אתן את פני, "ואי' מובן שא"ל בנין אב ושוב הדרא קושיא לדוכאן מה החומר באיסור אכילת דם,

(ב) גם צ"ל מדוע שנה רש"י ממשטות הכתובים וכתב ש'פני' ה'הוונת פנאי, למה לא ממשט כמטוס פני מלשון פניו? (ג) גם צ"ל מדוע בפ' קדושים הני"ל בענין העברת בנו למולך חוזר רש"י ומעתיק התיבות אתן את פני פנאי שלי פונה אני, ...

השפתי חכמים מכאן שזהו מנפ-שנתיבת פניו של מקום כ"מ זהו לטובה, ולכן מפרש 'פני' מלשון פנאי, אבל צ"ל בזה דא"כ מדוע הפסוק כותב פני ורש"י משנה מהמשמעות המשוטה ומפרש שזה מלשון פנאי, שמלכתחילה הפסוק יכתוב לשון אחר? וצ"ב.

הת' שאול משה אליטוב
- תת"ל 770 -

"פנאי"), מדוע הוצרך להעתיק מהפסוק גם תיבת "ונתתי"?

ולהעיר, גם בפ' קדושים נאמר "ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למולך", וגם שם מעתיק רש"י את התיבות "אתן את פני", ומפרש: "פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו". ובמילא, גם בפירושו רש"י זה מתעוררות שאלות הנ"ל. וכמדובר כמ"פ שכאשר ישנה שאלה בפירוש מסויים, ומוצאים פירוש זה במקום נוסף - אין זה תירוץ על השאלה, כי אם, העברתה של השאלה למקום נוסף, כפשוט.

. . הביאור בפרש"י על הפסוק "ונתתי פני":

רש"י לא צריך להסביר לכן חמש למקרא מהו החומר המיוחד באיסור דאכילת דם, שנאמר בו "ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם והכרתי גו'" (מה שלא מצינו בשאר חייבי כריתות), מכיון שמפורש הדבר בארוכה בהמשך הכתובים: "כי נפש הבשר בדם היא (נפש הבשר של כל ברי' בדם היא תלוי'), על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם . . כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא (דמו הוא לו במקום הנפש, שהנפש תלוי' בו) ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו היא כל אוכליו יכרת".

ויש להוסיף בזה :

הבן חמש למקרא למד כבר בפ' נח שלאחרי המבול אמר הקב"ה לנח "כל רמש אשר הוא חי לכם יהי' לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל", ומפרש רש"י: "שלא הרשיתי לאדם הראשון בשר, אלא ירק עשב, ולכם, כירק עשב שהפקרתי לאדם הראשון, נתתי לכם את כל". כלומר: בהתחלת הבריאה לא הרשה הקב"ה לאדה"ר לאכול בשר, כי אם, ירק עשב בלבד. וטעם הדבר - מבין הבן חמש למקרא בפשטות - היתכן ליטול נשמה מ"רמש אשר הוא חי"? . . ורק לאחרי המבול התיר הקב"ה לאכול בשר, "כל רמש אשר הוא חי לכם יהי' לאכלה כירק עשב גו'", מכיון שתש כחו של האדם, שלכן נזקק לתוספת כח ע"י אכילת בשר, יותר מאשר באכילת ירק עשב בלבד.

אמנם, גם לאחרי ההיתר דאכילת "כל רמש אשר הוא חי" - ישנם תנאים מסויימים: "אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו", "כלומר, כל זמן שנפשו בו לא תאכלו הבשר . . אבר מן החי, ואף בנפשו דמו לא תאכלו . . דם מן החי". ולבני ישראל - ניתוסף איסור (מלבד האיסור דבע"ח טמאים כו') על אכילת דם אפילו לאחרי יציאת הנפש, דמכיון שסוכ"ס "נפש כל בשר דמו בנפשו הוא", "דמו הוא לו במקום הנפש", לכן, אסור לבני' לאכול דם.

ועפ"ז מובן חומר האיסור דאכילת דם יותר משאר איסורי כרת - מכיון שהדבר קשור עם ענין של נפש, "דמו הוא לו במקום הנפש", משא"כ בשאר איסורי כרת. ובגלל חומר מיוחד זה - לכן, "ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם והכרתי אותה גו'".

אמנם, עדיין אינו מובן לשון הכתוב - "ונתתי פני":

ביחס ל"פנים" ("פני") - נופל לשון של ראי', לשון של נשיאות פנים, כמו: "ישא ה' פניו" אלא, שהפסוק "ישא ה' פניו" נאמר בענין של טובה וברכה כו', ואילו בנדו"ד, מדובר אודות היפך הטוב, אבל אעפ"כ, הלשון "ישא" ביחס ל"פנים" ("ישא פניו") - נופל לא רק על ענין של טובה, אלא גם על הפכו, משא"כ לשון נתינה ("ונתתי") - אינו נופל ביחס ל"פנים", וא"כ, מדוע נאמר "ונתתי פני"? !

ולכן, מוכרח רש"י להוציא את הפירוש ד"פני" מפשוטו, ולפרש, "פני" מלשון "פנאי", "פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו", שכן, ביחס לפנאי - נופל שפיר הלשון "ונתתי פני".

ועפ"ז מובן מדוע מעתיק רש"י גם תיבת "ונתתי" (אף שמפרש רק תיבת "פני", "פנאי שלי") - שכן, היסוד וההכרח לפרש "פני" מלשון "פנאי" הוא, תיבת "ונתתי", שאינה נופלת ביחס ל"פנים", אא"כ נפרש מלשון "פנאי", כנ"ל".

ב) סיפור חתונה בשבת ה'אויפרוף'

שבת האויפרופעניש (עלי' לתורה קודם החתונה) של אבי החתן חלה בשבת פרשת נשא ט' סיון תשמ"ז, באותו השבוע כתב אבי החתן הערה על רש"י בנוגע לקרבנות הנשיאים שבפרשת נשא. בהתוועדות השבת בתחילת השיחה על הרש"י אמר הרבי שכרגיל הוא יתעכב על ענינים שהעירו עליהם, והביא את השאלות שאבי החתן כתב על הרש"י. מעניינת במיוחד העובדה, כי במהלך השיחה, הביא הרבי דוגמא מעניין חתן וכלה, בתור הסבר ומענה לדברי רש"י, בהוסיפו: "בדידי הוא עובדא" סיפור מחתונת הרבי עצמו, וכאמור היה זה בעת שבת האויפרופעניש של כותב ההערה אודותי' דיבר הרבי!

"דוגמא פשוטה לדבר - מחתן וכלה, שכולם טורחים סביבם ועוסקים בצרכי החתונה, מלבד החתן והכלה עצמם, בעלי השמחה, שאינם עושים דבר, מלבד עצם פעולת הנישואין - נתינת הטבעת, אמירת הברכות (שמעיקר הדין צ"ל ע"י החתן עצמו, אלא מפני שלא לבייש כו'), שתיית היין, וכיו"ב.

ובדידי הוה עובדא: בעת סעודת הנישואין שלי, עמד כ"ק מו"ח אדמו"ר ממקומו והלך בין המסובים לחלק להם משקה לומר לחיים. בראותי זאת, לא הייתי יכול להשאר לשבת במקומי כשכ"ק מו"ח אדמו"ר עומד ומחלק משקה, ועמדתי במקומי, כדי לנסות לסייע עכ"פ, לאחוז את המשקה או להגיש את הכוסית כו'. מיד פנה אלי כ"ק מו"ח אדמו"ר ורמז שאשאר לישיב במקומי.

וכשנסיתי להתעקש בכל זאת (יהודי הרי הוא עקשן...) - רמז שוב באופן ברור שלא אקום ממקומי, כך, שבלית ברירה נשארתי לישיב במקומי, "אויף שפילקעס"... כמוכן, עד שחזר כ"ק מו"ח אדמו"ר וישיב במקומו להמשיך בסעודת הנישואין.

(כ"ק אדמו"ר חייד, ואמר:) הבן חמש למקרא דהיום לא הי' אמנם בחתונה שלי, שהרי נולד לאחרי שנים רבות, אבל אעפ"כ, ראה הנהגה דוגמת זה בעת ה"אפשרעניש" שלו בהיותו בן שלש שנים (שנתיים לפני שנעשה בן חמש) - שכולם עמדו מסביבו, אביו, דודיו, וכל הנוכחים, ואם הי' גם הרב, עמד גם הוא מסביבו כו', ואילו הוא - ישיב על מקומו, וטעם הדבר בפשטות - מכיון שהוא בעל השמחה".

אגב, יש לציין שבדיוק שנה לאחר מכן, בתאריך ט' סיון ה'תשמ"ח נולד החתן שי'.

ה.

מענות הרבי לשאלות שונות של אבי החתן

(א) יחידות יום הולדת

כששהה אבי החתן שיחי' בשנת ה'קבוצה' (ה'תשד"מ), בחודש תמוז, כתב לרבי שברצונו לשאול, באם אפשר שכ"ק יעתר לבקשתו להיכנס ליחידות כפשוטה לכבוד יום הולדתו בכ"ה תמוז.

הרבי מתח קו מהמילה שאבי החתן כתב "יעתר לבקשתי" עד לראש העמוד, וכתב "מנהגי י"ה" (מנהגי יום הולדת). משמעות הדברים, לכאורה, היא, שהרבי כתב לו שע"י שיקיים מנהגי יום הולדת ייחשב הדבר כאילו נכנס ליחידות פרטית.

(ב) חן להשפיע

במכתב הנ"ל, שאל אבי החתן שאלה נוספת על נוסח ברכת המזון, שאנו מבקשים "ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם", ושאל - שלכאורה זה עניין של גאווה לבקש למצוא חן בעיני אדם?

ועל זה היה מענה מכ"ק אדמו"ר:

"יבקש לש"ש להשפיע בתומ"צ".

יש לבקש מהשם למצוא חן בעיני אדם, לשם שמים, בכדי שיוכל להשפיע עליהם בתורה ובמצוות.

(ג) זכין לאדם שלא בפניו

בשבת חזון ד' מנחם אב ה'תשמ"ו, היו בעיות בין אנ"ש בשכונת קראון הייטס, והתלמידים שלמדו ב707 התערבו בזה, דבר שלא היה לנחת רוח (בלשון המעטה) אצל רבנו, בהתוועדות התבטא הרבי, שהאומר על השני שהוא נפרד, זהו מפני שהוא בעצמו נפרד, על יסוד דברי הגמרא "כל הפוסל במומו פוסל", ודיבר בארוכה על תפקיד התמימים להיות שקועים בלימוד התורה, ולא להיות נפרדים מהעניין העיקרי שלהם שהוא לימוד התורה.

באמצע התוועדות, בראותו את הצער שגורם ענין זה לרבי, עלה בדעתו של אב החתן רעיון, כיצד יוכל לגרום לרבי נחת רוח: כיון שנמצאים בשנת הפ"ה להולדת הרבי, ובמיוחד שהיתה זו

שבת חזון, שהרבי דיבר על העניין של "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", והדגיש שהכוונה ב"משפט" היא ללימוד התורה בכלל, ובמיוחד הלכות שבתורה, לכן עלה בדעתו לקבל החלטה טובה, ללמוד עד ט"ו אלול יום התייסדות תומכי תמימים, פ"ה עמודים משולחן ערוך אדמו"ר הזקן, שזו החלטה בקשר למשפט שבתורה.

חושב ועושה. לאחר השבת, הלך והחתיים כארבעים תמימים שקיבלו על עצמם החלטה זו, והכניס הפתק ביום ראשון ה' מנחם אב לרבי.

ביום שני ו' מנחם אב, זכה אב החתן למענה נדיר מהרבי על המכתב, וזלה"ק:

"ועי"פ מחז"ל דזכין לאדם שלא בפניו - הוספתי שגם – שעד היום ההוא: פ"ה מטבעות של עשר סנט (דיימס) לצדקה אזכיר על הציון".

כונת הענין בדעת תחתון, היא, שכיון שהיה זה לאחר שבת חזון, בה קרא הרבי בהפטורה "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", וכיון שקיבלו על עצמם החלטה הקשורה ל"משפט", הלכות שבתורה, זיכה אותם הרבי, מדין "זכין לאדם שלא בפניו", בהחלטה לתת פ"ה מטבעות של 10 סנט לצדקה עד ט"ו אלול, בקשר לשנת הפ"ה להולדת הרבי.

ד) לנצל הזמן ללימוד רש"י

בחודש תמוז ה'תשמ"ו, לימד אבי החתן תלמידים בישיבת אהלי תורה ב"קעמפ גן ישראל". באותה תקופה, ביקש הרבי באחת ההתוועדויות, שיערכו מראי מקומות בכל המקומות שרש"י מציין את שמות בעלי המאמרים. לאור הוראה זו, חילק אבי החתן את העבודה בין התלמידים, והכניס את שמותם לרבי, בכותבו: מצו"ב רשימת התלמידים שעבדו בזה. ע"ז זכה לקבל מענה קדשו של הרבי: "הזכרתי עה"צ (על הציון) להצלחה".

בנוסף לכך, שאל אבי החתן – האם כדאי לעשות רשימה לכל המקומות שרש"י מציין גמרות או מדרשים, כגון כדאיתא בחלק וכדומה, ועל זה היה מענה קדשו של הרבי: "לא, כ"א ינצלו זמן זה ללימוד חומש ופירש"י".

ה) ימשיך להתפלל כפי שנהג

בחודש מר חשון תשמ"ה, הגיע אבי החתן מארגנטינה ליום "דין נצח – כ"ה מר-חשון" לשהות בחצרות קודש, ונשאר לכינוס השלוחים. בכ"ח מר חשון, כתב אבי החתן לרבי, שמכיון שהוא מכהן כמשפיע בישיבת חב"ד בארגנטינה, נתעוררה אצלו שאלה, וזה לשון מכתבו:

"ברצוני לשאול בעניין ההברה בתפילה, מאחר ומשפיע יש לו להראות דוגמא חייה לתלמידים שכל הפרטים צ"ל כרצון והנהגת כ"ק שליט"א.

לפועל הנני מתפלל בהברה ספרדית וברצוני לשאול - האם משום הנ"ל יש לי לשנות ההברה".

ליד המילים "לפועל הנני מתפלל בהברה ספרדית" הרבי הוסיף: "וימשיך כן".
ועל שתי השורות של השאלה האם משום הנ"ל יש לי לשנות ההברה, הרבי מחק את זה ומתח
על זה 3 קוים.
מלבד ההוראה שאין לשנות את ההברה, יש ללמוד (לכאורה) ממענה זה, שדוגמא חיה צריכה
להיות בענינים יותר פנימיים מהברה בתפילה, וד"ל.

(ו) עשה לך רב

בעניין בקשתו של הרבי שכל אחד צריך לקיים את מאמר המשנה "עשה לך רב", היו כמה
בחורים שחשבו שזה נדרש רק מאלו שאינם במסגרת ישיבתית, ואילו הנמצאים בישיבה הם
נתונים תחת מרותם והשפעתם של רבני ומשפיעי הישיבה. אבי החתן כתב על כך לרבי, והוסיף
שזו שאלת רבים, האם גם בחורים צריכים שיהיה להם רב?
ובאם כן, האם ניתן לבחור רב שלא מהנהלת הישיבה?
על השאלה הראשונה הרבי מחק את המילה האם, וסימן חץ לכיוון בחורים בישיבה וכו'.
וכן על השאלה השניה מחק את המילה האם וסימן חץ לכיוון המילה ניתן וכו'.
זאת אומרת שגם בחורי הישיבה צריכים שיהיה להם רב, וניתן שיהיה אחד מחוץ להנהלת
הישיבה.

לזכות

החתן הרה"ת **מנחם מענדל שיחי'**

וב"ג הכלה מרת **נחמה תחי'**

אליטוב

ולזכות הוריהם

הרה"ח ר' **שאול משה** ומרת **יונה שיחיו אליטוב**

הרה"ח ר' **דורון** ומרת **תפארת הגר שיחיו טויסטר**

ולזכות זקניהם

הרה"ג הרה"ח הר"ר **שמעון גד** ומרת **מזל שיחיו אליטוב**

הרב **ארי' מרדכי** ומרת **חי' פרידא עלזה שיחיו ליכט**

מרת **תרצה שתחי' טויסטר**

ר' **מרדכי שיחי' כפרי**